

Sygn. akt V K 185/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie, V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Młodawska- Piaseczna

Protokolant: Agnieszka Król

w obecności Prokuratora: Anety Ostromeckiej

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2016 roku

sprawy **D. B., syna D. i D. z domu M., urodzonego (...) w W.**

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Wołominie, II Wydział Karny, sygn. akt II K 480/05, z dnia **13 kwietnia 2006 roku**, prawomocnym dnia 13 października 2006 roku, za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., popełniony w dniu **10 kwietnia 2005 roku**, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 k.k. wymierzono karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda, za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu **20 kwietnia 2005 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 k.k. wymierzono karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda, za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu **26 kwietnia 2005 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 k.k. wymierzono karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda, za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu **26 kwietnia 2005 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 k.k. wymierzono karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda, za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu **12 maja 2005 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 k.k. wymierzono karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu **12 maja 2005 roku**, na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny orzeczono kary łączne i wymierzono karę łączną pozbawienia wolności 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy oraz karę łączną grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono wskazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 12 maja 2005 roku do dnia 24 lutego 2006 roku, orzeczono o dowodach rzeczowych oraz o kosztach sądowych; wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, VI Wydział Karny Odwoławczy, sygn. akt VI Ka 622/06, z dnia 13 października 2006 roku wyrok w zaskarżonej części utrzymano w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną, postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 16 września 2008 roku, sygn. akt II Ko 759/08, zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 40 (czterdziestu) dni w zamian za nieuiszczoną wyżej wskazaną łączną karę grzywny, przyjmując, iż jeden dzień zastępczej kary pozbawienia wolności równoważny jest dwóm stawkom dziennym grzywny, utrzymanym następnie w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 04 listopada 2008 roku, sygn. akt VIII Kzw 777/08, postanowieniem z dnia 21 grudnia 2010 roku prawomocnym dnia 29 grudnia 2010 roku, Sąd Okręgowy w Elblągu, w III Wydziale Penitencjarnym i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń, sygn. akt III Kow 2654/10/wz, warunkowo zwolnił wskazanego z odbycia reszty kary orzeczonej wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2006 roku Sądu Rejonowego w Wołominie, w II Wydziale Karnym, sygn. akt II K 480/05, za czyny z

art. 280 § 1 k.k., 283 k.k., na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, wyznaczając jednocześnie skazanemu okres próby 2 (dwóch) lat od daty zwolnienia z zakładu karnego oraz nakładając dodatkowe obowiązki;

2. Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, V Wydział Karny, sygn. akt V K 118/06, z **dnia 06 kwietnia 2007 roku**, prawomocnym dnia 13 kwietnia 2007 roku, za czyny z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w **dniach: 11 kwietnia 2006 roku, 13 kwietnia 2006 roku**, na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 224 § 2 k.k., popełniony w dniu **14 kwietnia 2006 roku**, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 kwietnia 2006 roku do dnia 27 listopada 2006 roku, nadto orzeczono o dowodach rzeczowych oraz o kosztach sądowych, postanowieniem z dnia 21 grudnia 2010 roku, prawomocnym dnia 29 grudnia 2010 roku, Sąd Okręgowy w Elblągu, w III Wydziale Penitencjarnym i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń, sygn. akt III Kow 2654/10/wz, warunkowo zwolnił wskazanego z odbycia reszty kary orzeczonej wyrokiem z dnia 06 kwietnia 2007 roku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, w V Wydziale Karnym, sygn. akt V K 118/06, za czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, wyznaczając jednocześnie skazanemu okres próby 2 (dwóch) lat od zwolnienia z zakładu karnego oraz nakładając dodatkowe obowiązki, następnie Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie postanowieniem z dnia 12 marca 2013 roku, sygn. akt VIII Kow 426/13, odwołał udzielone wskazanemu przedterminowe warunkowe zwolnienie i zarządził wykonanie reszty pozostałej do odbycia kary 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Wołominie, V Wydział Karny, sygn. akt V K 9/11, z **dnia 17 sierpnia 2011 roku**, prawomocnym dnia 27 stycznia 2012 roku, za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu **04 kwietnia 2006 roku**, na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, nadto orzeczono w przedmiocie kosztów sądowych; wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, VI Wydział Karny Odwoławczy, sygn. akt VI Ka 1107/11, z dnia 27 stycznia 2012 roku zaskarżony wyrok utrzymano w mocy uznając wniesione apelacje za oczywiście bezzasadne;

4. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, III Wydział Karny, sygn. akt III K 706/11, z **dnia 29 marca 2012 roku**, prawomocny dnia 06 kwietnia 2012 roku, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu **06 lipca 2011 roku**, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat tytułem próby, na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono wskazanemu okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 06 lipca 2011 roku do dnia 07 lipca 2011 roku, orzeczono nadto o dowodach rzeczowych i kosztach sądowych, postanowieniem z dnia 10 września 2015 roku, prawomocnym dnia 24 września 2015 roku, Sąd Rejonowy w Wołominie, sygn. akt II Ko 2792/15, orzekł wobec skazanego zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 23 (dwudziestu trzech) dni w zamian za nieuiszczoną grzywnę w wymiarze 46 (czterdziestu sześciu) stawek dziennych, orzeczoną wyżej opisanym wyrokiem i zarządził jej wykonanie;

5. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, V Wydział Karny, sygn. akt V K 40/12, z dnia 30 maja 2012 roku, prawomocnym 12 listopada 2012 roku, połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawie sygn. akt **II K 480/05** oraz w sprawie sygn. akt **V K 9/11** i wymierzono skazanemu karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności w połączonych sprawach od dnia 12 maja 2005 roku do dnia 24 lutego 2006 roku oraz od dnia 27 listopada 2006 roku do dnia 12 sierpnia 2008 roku, w pozostałej części połączone wyroki pozostawiono do odrębnego wykonania oraz umorzono postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawie sygn. akt **V K 118/06**, orzeczono o kosztach sądowych; wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie, II Wydział Karny, sygn. akt II AKa 329/12, z dnia 12 listopada 2012 roku, wyrok w zaskarżonej części utrzymano w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

6. Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, V Wydział Karny, sygn. akt V K 87/12, z **dnia 27 sierpnia 2012 roku**, prawomocnym dnia 03 grudnia 2012 roku, za czyny z art. 280 § 2 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu **09 lutego 2012 roku**, na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony **nieustalonego dnia w okresie od 1-10 lutego 2012 roku**, na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony **w lutym 2012 roku, nie później niż do dnia 27 lutego 2012 roku**, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec wskazanego karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono wskazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 27 lutego 2012 roku do dnia 13 kwietnia 2012 roku oraz orzeczono w przedmiocie dowodów rzeczowych i kosztów sądowych, wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie, II Wydział Karny, z dnia 03 grudnia 2012 roku, sygn. akt II AKa 349/12, zaskarżony wyrok utrzymano w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

orzeka:

1. rozwiązuje karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wobec D. B. wyżej wskazanym wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, V Wydział Karny, sygn. akt V K 87/12, z dnia 27 sierpnia 2012 roku, w wymiarze 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, opisanym w pkt VI niniejszego wyroku;
2. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 89 § 1a k.k. wyroki opisane powyżej w **pkt 4**– sygn. akt III K 706/11 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie oraz w **pkt 6**–sygn. akt V K 87/12 Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie łączy i wymierza D. B. karę łączną 5 (pięciu) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, w części nie objętej wyrokiem łącznym wyroki połączone pozostawia do odrębnego wykonania;
3. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w części dotyczącej objęcia niniejszym wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt od 1 do 3 przedmiotowego wyroku, w związku z czym wyrok łączny Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, w V Wydziale Karnym, sygn. akt V K 40/12, z dnia 30 maja 2012 roku, opisany w pkt 5 niniejszego wyroku łącznego, pozostaje w mocy;
4. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt II niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie sygn. akt III K 706/11 tj. od dnia 06 lipca 2011 roku do dnia 07 lipca 2011 roku oraz w sprawie sygn. akt V K 87/12 tj. od dnia 27 lutego 2012 roku do dnia 13 kwietnia 2012 roku oraz od dnia 15 kwietnia 2015 roku do dnia 30 marca 2016 roku;
5. na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej, adw. R. B., ul. (...) W., kwotę 295,20 złotych (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) obejmującą podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;
6. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt V K 185/15

UZASADNIENIE

D. B. skazany został poniżej omówionymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Wołominie, II Wydział Karny, sygn. akt II K 480/05, z **dnia 13 kwietnia 2006 roku**, prawomocnym dnia 13 października 2006 roku, za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., popełniony w dniu **10 kwietnia 2005 roku**, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 k.k. wymierzono karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda, za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu **20 kwietnia 2005 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 k.k. wymierzono karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda, za czyn z art.

280 § 1 k.k., popełniony w dniu **26 kwietnia 2005 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 k.k. wymierzono karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda, za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu **26 kwietnia 2005 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 k.k. wymierzono karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda, za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu **12 maja 2005 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 k.k. wymierzono karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu **12 maja 2005 roku**, na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny orzeczono kary łączne i wymierzono karę łączną pozbawienia wolności 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy oraz karę łączną grzywy w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono wskazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 12 maja 2005 roku do dnia 24 lutego 2006 roku, orzeczono o dowodach rzeczowych oraz o kosztach sądowych; wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, VI Wydział Karny Odwoławczy, sygn. akt VI Ka 622/06, z dnia 13 października 2006 roku wyrok w zaskarżonej części utrzymano w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną, postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 16 września 2008 roku, sygn. akt II Ko 759/08, zarządziło wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 40 (czterdziestu) dni w zamian za nieuiszczoną wyżej wskazaną łączną karę grzywny, przyjmując, iż jeden dzień zastępczej kary pozbawienia wolności równoważny jest dwóm stawkom dziennym grzywny, utrzymanym następnie w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 04 listopada 2008 roku, sygn. akt VIII Kzw 777/08, postanowieniem z dnia 21 grudnia 2010 roku prawomocnym dnia 29 grudnia 2010 roku, Sąd Okręgowy w Elblągu, w III Wydziale Penitencjarnym i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń, sygn. akt III Kow 2654/10/wz, warunkowo zwolnił wskazanego z odbycia reszty kary orzeczonej wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2006 roku Sądu Rejonowego w Wołominie, w II Wydziale Karnym, sygn. akt II K 480/05, za czyn z art. 280 § 1 k.k., 283 k.k., na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, wyznaczając jednocześnie skazanemu okres próby 2 (dwóch) lat od daty zwolnienia z zakładu karnego oraz nakładając dodatkowe obowiązki;

2. Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, V Wydział Karny, sygn. akt V K 118/06, z **dnia 06 kwietnia 2007 roku**, prawomocnym dnia 13 kwietnia 2007 roku, za czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w **dniach: 11 kwietnia 2006 roku, 13 kwietnia 2006 roku**, na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 224 § 2 k.k., popełniony w dniu **14 kwietnia 2006 roku**, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 kwietnia 2006 roku do dnia 27 listopada 2006 roku, nadto orzeczono o dowodach rzeczowych oraz o kosztach sądowych, postanowieniem z dnia 21 grudnia 2010 roku, prawomocnym dnia 29 grudnia 2010 roku, Sąd Okręgowy w Elblągu, w III Wydziale Penitencjarnym i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń, sygn. akt III Kow 2654/10/wz, warunkowo zwolnił wskazanego z odbycia reszty kary orzeczonej wyrokiem z dnia 06 kwietnia 2007 roku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, w V Wydziale Karnym, sygn. akt V K 118/06, za czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, wyznaczając jednocześnie skazanemu okres próby 2 (dwóch) lat od zwolnienia z zakładu karnego oraz nakładając dodatkowe obowiązki, następnie Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie postanowieniem z dnia 12 marca 2013 roku, sygn. akt VIII Kow 426/13, odwołał udzielone wskazanemu przedterminowe warunkowe zwolnienie i zarządził wykonanie reszty pozostałej do odbycia kary 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Wołominie, V Wydział Karny, sygn. akt V K 9/11, z **dnia 17 sierpnia 2011 roku**, prawomocnym dnia 27 stycznia 2012 roku, za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu **04 kwietnia 2006 roku**, na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, nadto orzeczono w przedmiocie kosztów sądowych; wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, VI Wydział Karny Odwoławczy, sygn. akt VI Ka 1107/11, z dnia 27 stycznia 2012 roku zaskarżony wyrok utrzymano w mocy uznając wniesione apelacje za oczywiście bezzasadne;

4. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, III Wydział Karny, sygn. akt III K 706/11, z **dnia 29 marca 2012 roku**, prawomocny dnia 06 kwietnia 2012 roku, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu **06 lipca 2011 roku**, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat tytułem próby, na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono wskazanemu okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 06 lipca 2011 roku do dnia 07 lipca 2011 roku, orzeczono nadto o dowodach rzeczowych i kosztach sądowych, postanowieniem z dnia 10 września 2015 roku, prawomocnym dnia 24 września 2015 roku, Sąd Rejonowy w Wołominie, sygn. akt II Ko 2792/15, orzekł wobec skazanego zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 23 (dwudziestu trzech) dni w zamian za nieuiszczoną grzywnę w wymiarze 46 (czterdziestu sześciu) stawek dziennych, orzeczoną wyżej opisanym wyrokiem i zarządził jej wykonanie;

5. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, V Wydział Karny, sygn. akt V K 40/12, z dnia 30 maja 2012 roku, prawomocnym 12 listopada 2012 roku, połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawie sygn. akt **II K 480/05** oraz w sprawie sygn. akt **V K 9/11** i wymierzono skazanemu karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności w połączonych sprawach od dnia 12 maja 2005 roku do dnia 24 lutego 2006 roku oraz od dnia 27 listopada 2006 roku do dnia 12 sierpnia 2008 roku, w pozostałej części połączone wyroki pozostawiono do odrębnego wykonania oraz umorzono postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawie sygn. akt **V K 118/06**, orzeczono o kosztach sądowych; wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie, II Wydział Karny, sygn. akt II AKa 329/12, z dnia 12 listopada 2012 roku, wyrok w zaskarżonej części utrzymano w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

6. Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, V Wydział Karny, sygn. akt V K 87/12, z **dnia 27 sierpnia 2012 roku**, prawomocnym dnia 03 grudnia 2012 roku, za czyny z art. 280 § 2 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu **09 lutego 2012 roku**, na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony **nieustalonego dnia w okresie od 1-10 lutego 2012 roku**, na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony **w lutym 2012 roku, nie później niż do dnia 27 lutego 2012 roku**, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec wskazanego karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono wskazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 27 lutego 2012 roku do dnia 13 kwietnia 2012 roku oraz orzeczono w przedmiocie dowodów rzeczowych i kosztów sądowych, wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie, II Wydział Karny, z dnia 03 grudnia 2012 roku, sygn. akt II AKa 349/12, zaskarżony wyrok utrzymano w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

W będącym przedmiotem rozpoznania wniosku z dnia 26 października 2015 roku, który wpłynął do tut. Sądu w dniu 29 października 2015 roku, skazany wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar orzeczonych wyrokami w sprawach wskazanych powyżej w pkt 2, 3 i 6 uzasadnienia.

Na wstępie wskazać należy, iż z art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r., poz. 396) wynika, iż przepisów rozdziału IX kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym wskazaną powyżej ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem jej wejścia w życie, tj. przed dniem 01 lipca 2015 roku, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy, co w niniejszym wypadku nie ma miejsca, bowiem wszystkie wyroki wydane wobec D. B. zapadły przed dniem wejścia w życie w/w ustawy. Zatem Sąd Okręgowy podstawę niniejszego rozstrzygnięcia oparł na przepisach obowiązujących przed dniem wejściem w życie tzw. „ustawy lutowej” nowelizującej przepisy kodeksu karnego.

W świetle tych uregulowań, zgodnie z dyspozycją art. 85 k.k., w wyroku łącznym karę łączną można wymierzyć tylko wówczas, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny co do któregoś z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. W przedmiocie wydania wyroku Sąd orzeka na wniosek lub z urzędu. Oznacza to, iż Sąd nie jest związany treścią wniosku, a bierze pod uwagę ogół skazań, które mogą wchodzić w skład wyroku łącznego albo które mogą powodować stan, iż wydanie wyroku łącznego, zgodnie z wnioskiem, nie będzie możliwe. Zawarty z kolei w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała SN I KZP 36/04 OSNKW 2005/2/13 7 sędziów - zasada prawna). Nie jest zatem możliwe objęcie wyrokiem łącznym kary wymierzonej za przestępstwo popełnione po wydaniu wyroku skazującego za inne wcześniej dokonane przestępstwo. Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone we wskazanej uchwale, a także w orzeczeniu SA we Wrocławiu, iż „pierwszy wyrok skazujący wyklucza możliwość połączenia kary wymierzonej za przestępstwo popełnione przed jego wydaniem z karą wymierzoną (innym wyrokiem) za przestępstwo popełnione po jego wydaniu. Jeżeli natomiast po wydaniu pierwszego wyroku skazany dopuści się kolejnych przestępstw, to kary wymierzone za te przestępstwa, popełnione do chwili wydania drugiego wyroku, zostaną połączone w karę łączną. Tak bowiem osądzony realny zbieg przestępstw będzie podlegał jednakowej ocenie, chodzić będzie o sprawcę wielu przestępstw, który popełnił je będąc już raz karany za przestępstwa (pierwszy wyrok skazujący), zanim zapadł drugi wyrok skazujący tego sprawcę, a pierwszy co do któregoś z tych przestępstw, stanowiących nowy, drugi z kolei, realny ich zbieg (co przesądza o spełnieniu przesłanki z art. 85 k.k.)” (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2005.06.24 II AKz 172/05 OSA 2005/10/68). Wyrok łączny może zatem zawierać kilka kar łącznych. Zgodnie bowiem z przedmiotową uchwałą SN z dnia 25 lutego 2005 roku konkretne przestępstwa nie pozostają w zbiegu realnym, dlatego że wytworzył się akurat taki a nie inny układ procesowy, ale dlatego że to sprawca podjął przestępcze działania w określonych warunkach, wiedząc przecież, czy zapadł już wobec niego wyrok, czy też nie. Zawsze punktem wyjścia musi pozostawać ten chronologicznie pierwszy wyrok zamykający przestępstwa pozostające w zbiegu czy kolejne grupy przestępstw pozostających w zbiegu.

Przechodząc zatem do rozważań merytorycznych w przedmiotowej sprawie, skonstatować należy, iż pierwszym chronologicznie wyrokiem, który zapadł wobec D. B. jest wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie, sygn. akt II K 480/05, z dnia 13 kwietnia 2006 roku, opisany w pkt 1 uzasadnienia. Zatem oceniając, czy istnieje zbieg przestępstw umożliwiający wydanie wyroku łącznego, należy za punkt wyjścia wziąć właśnie ten dzień. Przed tą datą skazany dopuścił się jeszcze innego przestępstwa w dniu 4 kwietnia 2006 roku, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie w sprawie sygn. akt V K 9/11, opisanym w pkt 3 uzasadnienia. Wobec powyższego jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wskazanymi wyrokami w sprawach sygnatura akt: II K 480/05 i V K 9/11 zostały następnie objęte węzłem kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, V Wydział Karny, z dnia 30 maja 2012 roku, sygn. akt V K 40/12, opisanym w pkt 5 uzasadnienia.

W związku z tym, że czyny objęte wyżej wskazanymi wyrokami jednostkowymi, opisanymi w pkt 1 i 3 uzasadnienia, będącymi następnie meritem rozpoznania w sprawie Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, V Wydział Karny, sygn. akt V K 40/12, w przedmiocie wydania wyroku łącznego, wskazanego w pkt 5 uzasadnienia, nie pozostają w zbiegu realnym z żadnym z pozostałych czynów popełnionych przez skazanego, Sąd stwierdzając brak podstaw do innego rozstrzygnięcia umorzył postępowanie w tym zakresie, wobec czego wskazany wyrok łączny w tym zakresie pozostał w mocy. O potrzebie wydania nowego wyroku łącznego w miejsce dotychczasowego, który wówczas traci moc, nie decyduje bowiem w świetle art. 575 k.p.k. fakt ujawnienia się jakiegokolwiek kolejnego skazania tej samej osoby, nieobjętego dotychczasowym wyrokiem łącznym, lecz tylko takiego, który spełnia przesłanki z art. 85 k.k. i w związku z tym nadaje się do połączenia, bądź to ze wszystkimi, bądź co najmniej z jednym ze skazań objętych istniejącym wyrokiem łącznym, co powoduje, że dotychczasowy węzeł prawomocnie połączonych kar ulega rozwiązaniu (vide: postanowienie SN z dnia 10.07.2013 r., II KK 14/13).

Następnym chronologicznie wyrokiem, którym D. B. został prawomocnie skazany, który należy więc brać pod uwagę przy ocenie czy istnieje następny realny zbieg przestępstw obligujący do objęcia w wyroku łącznym węzłem kary łącznej orzeczonych za nie kar jednostkowych jest orzeczenie z dnia 06 kwietnia 2007 roku, sygn. akt V K 118/06, Sądu

Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, za czyny z art. 280 § 2 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w dniach: 11 kwietnia 2006 roku i 13 kwietnia 2006 roku, za które został skazany na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 224 § 2 k.k., popełniony w dniu 14 kwietnia 2006 roku, za który został skazany na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, zaś biorąc je pod uwagę na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec wskazanego karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, opisany w pkt 2 niniejszego uzasadnienia. Należy przy tym wskazać, iż opisany wyżej, popełniony w ciągu dwóch przestępstw, czyn z art. 280 § 2 k.k. został dokonany przez skazanego już po ogłoszeniu w tym samym dniu wyroku w sprawie sygn. akt II K 480/05, opisanego w pkt 1 uzasadnienia, który to wyrok wyznaczył pierwszy, omówiony powyżej, realny zbieg przestępstw, wykluczając uwzględnienie w nim również przestępstw tworzących ten ciąg. Wracając do daty wyroku w sprawie sygn. akt V K 118/06, czyli 06 kwietnia 2007 roku, przed tą datą a po dacie pierwszego zbiegu przestępstw skazany nie dopuścił się innych przestępstw, oczywiście poza czynami objętym przedmiotowym wyrokiem, wobec czego nie pozostają one w zbiegu realnym z czynami objętymi innymi wyrokami wydanymi wobec skazanego, brak jest zatem w świetle zaprezentowanych powyżej rozważań prawnych podstaw do objęcia orzeczonej za te czyny kary łącznej, czyli objęcia tego wyroku wyrokiem łącznym. Implikuje to zdaniem Sądu stwierdzeniem braku podstaw do innego rozstrzygnięcia niż umorzenie postępowania w tym zakresie.

Kolejny wyrok zapadł wobec D. B. w dniu 29 marca 2012 roku, w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, w sprawie wskazanej w pkt 4 uzasadnienia, o sygn. akt II K 706/11 i dotyczył jednego czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionego w dniu 06 lipca 2011 roku, za co został skazany na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat tytułem próby, zaś na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Przed wydaniem opisanego wyroku, a po wydaniu wyroków opisanych w pkt 1, 2 i 3 uzasadnienia, D. B. dopuścił się jeszcze innych czynów, za które następnie został skazany wyrokiem opisanymi w pkt 6 uzasadnienia, czyli wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 27 sierpnia 2012 roku, sygn. akt V K 87/12, obejmującego trzy czyny: czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 09 lutego 2012 roku, za który został skazany na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony nieustalonego dnia w okresie od 1-10 lutego 2012 roku, za który został skazany na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w lutym 2012 roku, nie później niż do dnia 27 lutego 2012 roku, za który został skazany na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczono wobec wskazanego karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności. Biorąc więc powyższe pod uwagę, w tym fakt, iż za wskazane wyżej przestępstwa pozostające ze sobą w zbiegu realnym wymierzono kary podlegające łączeniu, Sąd uznał, iż powstał obowiązek wynikający ze spełnienia przesłanek określonych w art. 85 k.k. implikujący w takiej sytuacji orzeczenie kary łącznej w wyroku łącznym, tj. połączenia wskazanych jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych D. B. za wskazane czyny oczywiście po uprzednim rozwiązaniu kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie. Mając przy tym na uwadze fakt, iż czyn objęty wyrokiem w sprawie o sygn. akt III K 706/11 został popełniony po dniu 8 czerwca 2010 roku, a więc po wejściu w życie ustawy z dnia 05 listopada 2009 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy Kodeks Karny Skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 206, poz. 1589) zmieniającej m.in. treść art. 89 k.k., który w § 1a dopuścił możliwość łączenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania z karą pozbawienia wolności orzeczoną bez warunkowego zawieszenia jej wykonania i w konsekwencji orzeczenia kary łącznej bezwzględnie pozbawienia wolności z czego wynika, iż nie może stanowić negatywnej przesłanki orzekania o karze łącznej (wydania wyroku łącznego) sytuacja, gdy stwierdzi się brak warunków do zawieszenia kary łącznej (vide: postanowienie SN z dnia 25 stycznia 2013 roku, sygn. akt IV KK 194/12) – Sąd nie umorzył niniejszego postępowania w zakresie połączenia z innymi karami kary orzeczonej wobec skazanego z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Przy tym w niniejszej sprawie już sam wymiar najwyższej z jednostkowych kar podlegających łączeniu wynoszący 4

lata, wyklucza zastosowanie instytucji warunkowego jej zawieszenia wobec nie spełnienia przesłanek wskazanych w art. 69 k.k.

Art. 86 § 1 kk. stanowi, że karę łączną Sąd orzeka w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając przy karze pozbawienia wolności 15 lat. Przy czym wymierzając karę łączną Sąd nie bierze jednak pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kary za poszczególne przestępstwa. Gdyby okoliczności te uwzględnić ponownie przy wymiarze kary łącznej, prowadziłoby to do ponownego sądzenia za czyny już osądzone, do ukrytego weryfikowania rzeczy osadzonej, a więc do postępowania sprzecznego z zakazem ponownego sądzenia. Przy wymiarze kary łącznej bierze się bowiem pod uwagę szczególnie stopień związku między poszczególnymi przestępstwami, ich łączność przedmiotową i podmiotową. Im związek ten jest ściślejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy – ich kumulacja, to jest sumowanie. Czyli nieprawidłowe jest ponowne rozważanie i uwzględnianie przy oznaczaniu kary łącznej tych samych okoliczności, które miały wpływ na wymiar kary w sprawach o zbiegające się przestępstwa takich jak stopień zawinienia czy stopień społecznej szkodliwości czynu. Brać natomiast należy wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Wymiar kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji może mieć miejsce w wypadkach gdzie nie jest zbyt wyraźnie zarysowana granica pomiędzy realnym a pomijalnym zbiegiem przestępstw, gdy jedno z dwóch pozostających w zbiegu przestępstw dominuje w ocenie całości zdarzenia. Z kolei popełnienie wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary surowszej niż wynikająca z dyrektywy absorpcji (Komentarz do K.K. Kazimierz Buchała, Andrzej Zoll, Zakamycze 1998, str. 562). Zgodzić się trzeba nadto z poglądem, iż poza powyższymi przesłankami na wymiar kary wymierzonej wyrokiem łącznym wpływ ma również zachowanie skazanego w zakładzie karnym lub w środowisku w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (vide: wyrok S.N. z 12.09.1985r. II KR 245/85, OSNKW 1986, z. 5-6, poz. 39).

Jak wynika z treści opinii nadesłanej z Aresztu Śledczego W. - M. skazany otrzymał ogólną opinię pozytywną, zaś jego zachowanie zostało ocenione jako poprawne. Zastępca Dyrektora wskazał, iż D. B. był wielokrotnie nagradzany, min. za wyróżniające się zachowanie w czasie odbywania kary. Z kolei ukarany dyscyplinarnie był jeden raz, za używanie słów wulgarnych wobec funkcjonariusza Służby Więziennej. Dodatkowo deklaruje uczestnictwo w nieformalnych strukturach podkultury przestępczej, lecz na tym tle nie odnotowano negatywnych zachowań. W grupie wychowawczej funkcjonuje zgodnie i bezkonfliktowo. Wobec przełożonych prezentuje raczej właściwą postawę. W jednostce penitencjarnej nie jest zatrudniony z przyczyn od siebie niezależnych. Obecnie jest uczniem III klasy Liceum Ogólnokształcącego. Ostatni semestr zliczył ze średnią ocen 2,75. Odnosi dotychczasowego stylu życia, jak i popełnionych przestępstw prezentuje stosunek krytyczny. Korzysta z zajęć kulturalno-oświatowych na zasadach ogólnych. Czas wolny spędza na zajęciach własnych w miejscu zakwaterowania. W celi mieszkalnej stara się dbać o ład, czystość i porządek. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania. Wobec wskazanego nie były stosowane środki przymusu bezpośredniego, nie był też uczestnikiem zdarzeń. Nadto nie uczestniczył w systemie przepustowym. Kontakt zewnętrzny w formie widzeń utrzymuje głównie z matką i kuzynem.

Granice możliwej do wymierzenia kary łącznej po połączeniu kar jednostkowych z podlegających łączeniu wyroków w sprawach o sygn. akt III K 706/11 i V K 87/12, opisanych w pkt 4 i 6 uzasadnienia, przy uwzględnieniu powstającej w tej sytuacji konieczności rozwiązania kary łącznej orzeczonej wyrokiem w sprawie V K 87/12, kształtują się w przedziale od 4 (czterech) lat pozbawienia wolności do 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności.

Biorąc zatem wskazane powyżej okoliczności pod uwagę, w ocenie Sądu, przy rozważaniach dotyczących wymiaru kary łącznej w niniejszej sprawie, przemawiają one za tym, iż zastosowanie in concreto winna mieć zasada asperacji. Sąd łącząc kary jednostkowe orzeczone tymi wyrokami za zbiegające się przestępstwa uwzględnił bowiem z jednej strony cele stawiane karze z punktu jej indywidualnego oddziaływania na skazanego, względnie pozytywną opinię o nim, dość znaczny stopień związku pomiędzy częścią z nich, zwłaszcza ich łączność przedmiotową, i tak w zakresie czynów kwalifikowanych z art. 280 k.k. oraz w zakresie czynów kwalifikowanych z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, determinowaną oceną ich opisu, merytorycznej zawartości, charakteru, i rodzaju dobra, w które godzą nadto stosunkową bliskość czasową trzech z czterech czynów. Z drugiej strony, na niekorzyść, określając wymiar kary łącznej, Sąd uwzględnił brak wyraźnej przewagi nad innymi jednego z przypisanych skazanemu przestępstw

oraz fakt kilkukrotnej jego karalności, wielości popełnionych przez niego przestępstw, a także wzgląd na zasadę prewencji ogólnej, która nakazuje uwzględnienie tego aspektu prewencji generalnej, który przeciwdziałać ma odczuciu społecznemu, iż kara łączna jest nieusprawiedliwionym promowaniem skazanego, tylko z tego powodu, że popełnił wiele przestępstw, tym bardziej gdy uwzględni się w tym aspekcie również wynikający z opinii fakt, iż D. B. deklaruje jednak przynależność w zakładzie karnym do podkultury więziennej. W konsekwencji Sąd dokonując analizy niniejszej sprawy przez pryzmat wskazanych wyżej okoliczności i łącząc podlegające łączeniu kary jednostkowe orzeczone za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa, orzekł wobec D. B. karę łączną 5 (pięciu) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał bowiem, że w niniejszej sprawie nie zachodzą żadne szczególne okoliczności, które uzasadniałyby zastosowanie zasady pełnej absorpcji, co zgodnie z utrwalonymi poglądami doktryny oraz orzecznictwa sądowego, które Sąd w pełni podziela, stanowi rozwiązanie o charakterze wyjątkowym. Podobnie jak zastosowanie zasady kumulacji kar polegającej na ich sumowaniu, które również powinno należeć do rzadkości, ponieważ z reguły kara taka stanowi dolegliwość przekraczającą potrzeby resocjalizacji. Wymierzając zatem wskazaną karę Sąd uznał, iż w świetle całokształtu przedstawionych wyżej okoliczności branych pod uwagę przy określaniu wysokości tej kary łącznej brak jest podstaw do uznania, że wymierzenie kary łącznej w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jak i orzeczenie tej kary w wysokości bliskiej dolnej granicy wyznaczonej zasadami z art. 86 § 1 kk. jest właściwą oceną zachowania się skazanego. Wręcz przeciwnie Sąd uznał, iż ich wyważenie nakazuje zastosowanie zasady asperacji implikującej powyżej wskazanym wymiarem kary łącznej pozbawienia wolności.

Ponieważ połączone wyroki zawierają także inne nie podlegające łączeniu rozstrzygnięcia, Sąd w tym zakresie pozostawił je do odrębnego wykonania.

Z kolei wobec braku przedstawionych wyżej przesłanek umożliwiających wydanie wyroku łącznego co do opisanych wyżej w pkt od 1 do 3 uzasadnienia wyroku postępowanie w tym zakresie umorzono.

Zgodnie z treścią art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie sygn. akt III K 706/11 tj. od dnia 06 lipca 2011 roku do dnia 07 lipca 2011 roku oraz w sprawie sygn. akt V K 87/12 tj. od dnia 27 lutego 2012 roku do dnia 13 kwietnia 2012 roku oraz od dnia 15 kwietnia 2015 roku do dnia 30 marca 2016 roku.

Nadto z uwagi na sytuację materialną skazanego, wynikającą chociażby z długości dotychczas odbytych kar pozbawienia wolności jak i planowanego ich końca, Sąd zwolnił go od zapłaty kosztów sądowych przejmując je wraz z opłatą i stosownie zasądzonym wynagrodzeniem na rzecz obrońcy skazanego ustanowionego z urzędu na rachunek Skarbu Państwa.